

Dosarul nr. 3a-871/22; (2-21061051-02-3a-27042022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (Judecător Ciumac Vitalii)

DECIZIE

13 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii
Grefier

Mîra Ghenadie
Bostan Angela și Dașchevici Grigore
Trifan Valentina

examinând în ședință publică apelul depus de avocatul Guzun Radu, în interesele apelantului Cebotarescu Dumitru, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 10 noiembrie 2021,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Cebotarescu Dumitru către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, persoană terță SRL „Tătăraș Com”, privind anularea Hotărârii Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 29.01.2021, cu privire la respingerea contestației cu nr. 5470 din 15.10.2020 depuse de către Dumitru Cebotarescu; anularea Deciziei Direcției mărci și design industrial din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 31.03.2021, privind înregistrarea mărcii „MUZZETTE” pe numele solicitantului „Tătăraș Com” SRL, cu nr. de depozit 045470; obligarea Direcției mărci și design industrial din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a înregistra marca „MUZZETTE” cu nr. de depozit 044792 pe numele solicitantului Dumitru Cebotarescu,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La data de 21 aprilie 2021 Cebotarescu Dumitru a depus prin intermediul oficiului poștal o cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, privind anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea înregistrării mărcii.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, în perioada anilor 2016 - 2019 Cebotarescu Dumitru prin intermediul companiei „Muzic GRUP” SRL, care îi aparține, a semnat cu firma „TătărașCom” SRL un contract de locațiune asupra încăperii din str. Tighina 49/A, în vederea deschiderii unui local pentru prestarea serviciilor de alimentație publică.

Invoca reclamantul că, în perioada de pînă în anul 2016, în încăperea respectivă a activat o cafenea care era gestionată de către „TătărașCom” SRL sub denumirea de „MUZZETTE”.

Din motivul gestionării ineficiente a localului „MUZZETTE” de către „TătărașCom” SRL, acesta intrase în declin și risca să falimenteze, deoarece nu mai avea vânzări și clienți.

Pentru a se evita închiderea localului, reprezentanții „TătărașCom” SRL, cunoscîndu-se cu Cebotarescu Dumitru, i-au propus să preia activitatea localului în baza semnării unui contract de locațiune.

După ce localul a ajuns să fie gestionat de către Cebotarescu Dumitru, prin urmare, fiind alocați bani în promovarea intensă a denumirii „MUZZETTE” în mijloacele mass media, rețele sociale și internet, în luna august 2019 s-a depistat faptul că denumirea „MUZZETTE” nu este

înregistrată la AGEPI și în mod oficial nu aparține nimănui.

Ca rezultat, la data de 29 august 2019 Cebotarescu Dumitru a depus la AGEPI o cerere de înregistrare a mărcii „MUZZETTE” (nr. depozit 044792) pentru clasa: 43, deoarece nu putea să neglijeze faptul că denumirea „MUZZETTE” nu este înregistrată, existînd riscul că oricine să încerce să înregistreze această denumire și să acapareze marca care devenise deja suficient de atractivă și cunoscută.

Ulterior, SRL „TătărașCom” aflînd despre faptul că Cebotarescu Dumitru s-a adresat cu o cerere de înregistrare a mărcii la AGEPI, imediat au recurs la încetarea valabilității contractatului de locațiune asupra localului „MUZZETTE” și abia la data de 24 ianuarie 2020 au depus și ei o cerere de înregistrare a mărcii pe numele lor.

În cele din urmă, Cebotarescu Dumitru a fost informat de către AGEPI despre faptul că „TătărașCom” SRL a depus o cerere de examinare a opoziției împotriva înregistrării mărcii „MUZZETTE”.

În opoziție s-a indicat că marca „MUZZETTE” nu poate fi înregistrată pe numele lui Cebotarescu Dumitru, deoarece anterior această denumire a fost utilizată în activitatea de comerț a companiei „TătărașCom” SRL. Din aceste considerente, la data de 12 mai 2020 de către AGEPI, Direcția mărci și design industrial, a fost emis un Aviz Provizoriu de respingere a cererii de înregistrare a mărcii „MUZZETTE” pe numele lui Cebotarescu Dumitru.

Avizul respectiv a fost contestat de către Cebotarescu Dumitru, după care, la data de 20.08.2020 de către AGEPI a fost emisă Decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii „MUZZETTE”, deoarece s-a considerat că contestația depusă este neîntemeiată.

Ulterior, prin hotărîrea Comisiei de Contestații din 29 ianuarie 2021, s-a decis respingerea înregistrării mărcii „MUZZETTE” cu nr. depozit 044792.

Hotărîrea dată a fost adusă la cunoștință lui Dumitru Cebotarescu, prin scrisoarea de însoțire a AGEPI nr. 3748 din 24 martie 2021.

În partea motivată a Hotărîrii, AGEPI se bazează primordial pe un fragment de articol rupt din contextul integral al art. 8 alin. 4) litera a) din Legea protecției mărcilor, în care se indică că, o desemnare solicitată nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru serviciile din clasa 43, dacă se demonstrează că drepturile la o marcă neînregistrată, au fost dobîndite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii, și sînt confirmate prin probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova au fost plasate servicii identice sau similare cu cele solicitate.

După aceasta, AGEPI a emis decizia la data de 31.03.2021 de înregistrare a mărcii „MUZZETTE” pe numele „Tătăraș Com” SRL.

Reclamantul nu este de acord cu Hotărîrea și deciziile AGEPI, deoarece ele sunt neîntemeiate și ilegale, din mai multe motive.

În acest context, menționa că reclamantul a fost primul care a depus la AGEPI cerere de înregistrare a mărcii MUZZETTE pe numele său, drept urmare trebuie să beneficieze de prioritate vizavi de „TătărașCom” SRL, care ulterior s-a adresat la AGEPI cu cererea de înregistrare a mărcii.

În condițiile în care „TătărașCom” SRL, într-adevăr a demonstrat că marca neînregistrată MUZZETTE a fost plasată anterior pe teritoriul Republicii Moldova, însă aceasta totodată nu beneficiază de protecție cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris, ca rezultat opozantul nu poate pretinde să fie aplicată speței în cauză prevederile art. 8 (4) din Lege.

De către „TătărașCom” SRL nu a fost demonstrată respectarea tuturor condițiilor obligatorii în ce privește aplicarea prevederilor art.8 (4) din Legea protecției mărcilor, inclusiv

cazul în care marca neînregistrată pe teritoriul Republicii Moldova să beneficieze de protecție cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris. Prin urmare, această marcă nu beneficiază de protecție nici într-un stat parte la Convenția de la Paris.

Atrage atenția că, prin Hotărârea Comisiei de Contestații din 29 ianuarie 2021, la pagina 11, AGEPI absolut în mod ilegal, arbitrar și prin interpretarea eronată a legii, menționează faptul că în art.8 (4) a) din Lege, se enumeră mai multe situații și conține cuvântul „fie”, considerând că acesta nu presupune că trebuie să fie executate toate condițiile expuse concomitent, ceea ce presupune că este suficient să fie dovedite prin probe o parte din aceste condiții.

Această concluzie a AGEPI totalmente nu corespunde adevărului, reprezintă o interpretare eronată a legii și submină esența și principiile generale pentru care o persoană se adresează la AGEPI pentru protecție juridică, deoarece alineatul 4) litera a) din art. 8 a Legii, urmează să fie înțeles și interpretat în mod integral și în spiritul legii, nu pe bucăți sau rupt din context.

De altfel, nu ar avea nici un sens existența instituției AGEPI și necesitatea înregistrării din timp a mărcilor, în cazul în care oricine care se folosește anterior de o denumire neînregistrată, poate în orice moment pe viitor să ceară înregistrarea în mod prioritar pe numele său a denumirii respective, fiind suficientă demonstrarea faptului că solicitantul primul a utilizat denumirea în activitatea sa de comerț.

Modul în care AGEPI a interpretat prevederile alineatului 4) litera a) din art. 8 a Legii, este un absurd și un non sens.

Astfel, solicita reclamantul anularea Hotărârii Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 29.01.2021, cu privire la respingerea contestației cu nr. 5470 din 15.10.2020 depuse de către Dumitru Ceboțarescu; anularea Deciziei Direcției mărci și design industrial din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 31.03.2021, privind înregistrarea mărcii „MUZZETTE” pe numele solicitantului „TătărașCom” SRL, cu nr. de depozit 045470; obligarea Direcției mărci și design industrial din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a înregistra marca „MUZZETTE” cu nr. de depozit 044792 pe numele solicitantului Dumitru Ceboțarescu,

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău sediul Râșcani din 10 noiembrie 2021, acțiunea înaintată de Ceboțarescu Dumitru, a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 69).

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 06 decembrie 2021 avocatul Guzun Radu, în interesele apelantului Ceboțarescu Dumitru, a depus apel împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău sediul Râșcani din 10 noiembrie 2021, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie admisă.

Argumentele părților:

În motivarea apelului declarat, apelantul a invocat că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe și o consideră neîntemeiată.

Opinează apelantul că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente; (art. 386 alin. (1) litera b) din CPC); inclusiv normele de drept material au fost aplicate eronat (art. 386 alin. (1) litera d) din CPC).

În opinia apelantului, prima instanță a interpretat și a aplicat eronat prevederile art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea protecției mărcilor. În cazul de față, poziția și argumentele aduse de către „TătărașCom” SRL, nu se încadrează nici în una din situațiile prevăzute în art. 8 (4) litera a) din Legea protecției mărcilor. Chiar dacă „TătărașCom” SRL a demonstrat că marca neînregistrată

„MUZZETTE” a fost plasată anterior pe teritoriul Republicii Moldova, dar din cauză că această denumire nu beneficiază de protecție cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris, ca rezultat opozantul nu poate pretinde să fie aplicată speței în cauză prevederile art. 8 (4) din Lege.

Prin hotărârea primei instanțe absolut în mod ilegal, arbitrar și prin interpretarea eronată a legii, se menționează faptul că în art. 8 (4) lit. a) din Lege, se enumeră mai multe situații și conține cuvântul „fie”, considerând că acesta nu presupune că trebuie să fie executate toate condițiile expuse concomitent, ceea ce presupune că este suficient să fie dovedite prin probe o parte din aceste condiții. Această concluzie a primei instanțe totalmente nu corespunde adevărului, reprezintă o interpretare eronată a legii și submină esența și principiile generale pentru care o persoană se adresează la AGEPI pentru protecție juridică, deoarece alineatul 4) litera a) din art. 8 a Legii, urmează să fie înțeles și interpretat în mod integral și în spiritul legii, nu pe bucăți sau rupt din context.

La data de 17 iunie 2022 reprezentantul intimatului AGEPI a depus referința, solicitând respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe.

Poziția participanților la proces în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel:

Reprezentantul apelantului Cebotarescu Dumitru, avocatul Guzun Radu în ședința de judecată a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

Reprezentantul intimatului AGEPI, Revun Ludmila în ședința de judecată a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe.

Reprezentantul terțului SRL „TătărașCom” în ședința de judecată nu s-a prezentat, din motive necunoscute instanței, procedura citării legale fiind respectată, din care considerente Completul judiciar a dispus examinarea cauzei în lipsa părții neprezente legal citate.

Aprecieria instanței de apel:

Audiind reprezentanții părților prezenți în cadrul ședinței de judecată, studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că apelul este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii, respinge apelul.

Potrivit art. 219 alin. (1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform jurisprudenței CtEDO, instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară. (HirroBalani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, la data de 29 august 2019 Cebotarescu Dumitru s-a adresat către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu o cerere înregistrată cu nr. de intrare „044792”, prin care a solicitat înregistrarea mărcii „MUZZETTE” (nr. depozit 044792), pentru serviciile din clasa 43, conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor. (f.d. 26)

După publicarea cererii în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală (BOPI) 10/2019, la data de 27.12.2019 din numele ÎCS „TătărașCom” SRL a fost depusă opoziție asupra cererii lui Cebotarescu Dumitru privind înregistrarea mărcii comerciale „MUZZETTE”, nr. depozit – 044792 din 29.08.2019, nr. BOPI 10/2019 (f.d. 17, 18 dosar administrativ).

În urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii, a opoziției, a răspunsului reclamantului, la data de 12.05.2020 a fost emis Avizul de refuz provizoriu total conform căruia s-a constatat că:

- desemnarea solicitată nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru serviciile din clasa 43, deoarece prin opoziția depusă în conformitate cu art. 40 din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor, s-a demonstrat că drepturile la o marcă neînregistrată, au fost dobândite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii, și sunt confirmate prin probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova au fost plasate servicii identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu semnul respectiv care beneficiază de protecție cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior (art. 8 (4) a) din Legea nr. 38/2008);
- opoziția depusă s-a considerat parțial întemeiată (art. 42 (4) din Legea nr. 38/2008)
- dreptul exclusiv nu se extinde asupra elementelor “karaoke & cafe”, cu excepția executării grafice deosebite, deoarece aceste elemente, fiind termeni descriptivi, nu pot fi înregistrate independent în calitate de marcă (art. 10 din Legea nr. 38/2008) (f.d. 62, dosar administrativ).

La data de 29.06.2020 Cebotarescu Dumitru a depus contestație la avizul de refuz provizoriu total a cererii de înregistrare a mărcii (f.d. 67-68, dosar administrativ).

La data de 20 august 2020 AGEPI a emis Decizia nr. 8551 de respingere a cererii de înregistrare a mărcii, prin care a decis asupra temeiniciei parțiale a opoziției depuse în conformitate cu art. 40 din Legea nr. 38/2008, în același timp concluzionând asupra netemeiniciei contestației. Astfel, s-a respins cererea de înregistrare a mărcii „MUZZETTE”, solicitată pentru serviciile din clasa 43 (f.d. 72, dosar administrativ).

La 13 octombrie 2020 Cebotarescu Dumitru a depus la AGEPI Contestație la Decizia din 20 august 2020 de respingere a cererii de înregistrare a mărcii „MUZZETTE” (f.d. 74-75, dosar administrativ).

Potrivit Hotărîrii Comisiei de Contestații din 29 ianuarie 2021, s-a decis respingerea revendicărilor contestatarului și s-a menținut în vigoare Decizia Direcției mărci și design industrial din 20.08.2020 (f.d. 88, dosar administrativ).

Potrivit Deciziei Direcției mărci și design industrial din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală din 31.03.2021, s-a acceptat înregistrarea mărcii MUZZETTE, pe numele „TătărașCom” SRL cu depozit nr.045470. (f.d. 24-25)

La data de 21 aprilie 2021 Cebotarescu Dumitru a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, persoană terță SRL „TătărașCom”, solicitând anularea Hotărîrii Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 29.01.2021, cu privire la respingerea contestației cu nr. 5470 din 15.10.2020 depuse de către Dumitru Cebotarescu; anularea Deciziei Direcției mărci și design industrial din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 31.03.2021, privind înregistrarea

mărcii „MUZZETTE” pe numele solicitantului „TătărașCom” SRL, cu nr. de depozit 045470; obligarea Direcției mărci și design industrial din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a înregistra marca „MUZZETTE” cu nr. de depozit 044792 pe numele solicitantului Dumitru Ceboatarescu.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță s-a pronunțat în favoarea netemeinicii acțiunii, cu respingerea acesteia (f.d. 69).

Instanța de apel analizând materialele dosarului în raport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția primei instanțe privind respingerea acțiunii, este justă și legală, aceasta avînd la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

Colegiul reține că, conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținîndu-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 206 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: [...] b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); [...].

Conform art. 10 din Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată de art. 10 din Codul administrativ și de Rezoluția (77) 31 „Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative”, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. Ținînd seama de prevederile menționate, actul administrativ poate fi definit ca fiind un act unilateral, cu caracter normativ sau individual, adoptat sau emis de către o autoritate publică sau de o persoană privată împuternicită prin lege sau printr-un act administrativ, în mod unilateral, în baza și în vederea exercitării legii, pentru nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice de drept administrativ.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitor și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Colegiul constată că obiectul controlului judecătoresc în prezentul litigiu, constituie Hotărârea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 29.01.2021, cu privire la respingerea contestației cu nr. 5470 din 15.10.2020 depuse de Dumitru Cebotarescu și Decizia Direcției mărci și design industrial din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 31.03.2021, privind înregistrarea mărcii „MUZZETTE” pe numele solicitantului „TătărașCom” SRL, cu nr. de depozit 045470. La fel, obiectul controlului judecătoresc în speță constituie și pretenția reclamantului privind obligarea Direcției mărci și design industrial din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a înregistra marca „MUZZETTE” cu nr. de depozit 044792 pe numele solicitantului Dumitru Cebotarescu.

În contextul pretențiilor deduse judecării, Colegiul reține că, conform prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 114 din 03.07.2014 cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, oficiul național de proprietate intelectuală este Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (denumită în continuare AGEPI), care își exercită funcțiile și atribuțiile stabilite de prezenta lege și de alte acte normative, asigură implementarea strategiilor de dezvoltare a domeniului proprietății intelectuale și monitorizează respectarea legislației în acest domeniu.

Conform art. 4 alin. (1), (2) lit. b) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (denumită în continuare AGEPI), este oficiul național în domeniul protecției proprietății intelectuale și unica autoritate care acordă pe teritoriul Republicii Moldova protecție mărcilor în condițiile prezentei legi. AGEPI recepționează și examinează cererile de înregistrare a mărcilor, înregistrează și eliberează, în numele statului, certificate de înregistrare a mărcilor, publică date oficiale în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală, denumit în continuare BOPI.

Conform art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr.114 din 03.07.2014, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală are atribuții să recepționeze și să examineze cererile pentru acordarea protecției, acordă și eliberează, în numele statului, titluri de protecție pentru obiectele de proprietate intelectuală, conform legislației în domeniul proprietății intelectuale.

Conform art. 2 din Legea privind protecția mărcilor nr.38 din 29.02.2008, marcă – orice semn susceptibil de reprezentare grafică, care servește la deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Conform art. 3 din Legea privind protecția mărcilor nr.38 din 29.02.2008, drepturile asupra mărcii sînt dobîndite și protejate pe teritoriul Republicii Moldova prin:

- a) înregistrare în condițiile prezentei legi;
- b) înregistrare internațională conform Aranjamentului de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 14 aprilie 1891, denumit în continuare Aranjamentul de la Madrid, sau conform Protocolului referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 27 iunie 1989, denumit în continuare Protocolul referitor la Aranjament;
- c) recunoașterea mărcii ca fiind notorie.

Conform art. 6 din Legea privind protecția mărcilor nr.38 din 29.02.2008, titular al mărcii este persoana fizică sau juridică ori grupul de persoane fizice și/sau juridice în numele

căreia/căruia marca este protejată în conformitate cu prezenta lege. Drepturile dobândite prin înregistrarea mărcii în Registrul național al mărcilor se confirmă prin titlul de protecție – certificatul de înregistrare a mărcii. Drepturile asupra mărcii pot fi dobândite individual sau în coproprietate în indiviziune. Modul de utilizare a drepturilor în coproprietate asupra mărcii se stabilește prin acordul încheiat între coproprietari. În caz contrar, litigiul se soluționează de instanța de judecată competentă.

Conform art. 40 alin. (1)-(3) din Legea privind protecția mărcilor nr.38 din 29.02.2008, în termen de 3 luni de la data publicării cererii de înregistrare a mărcii, orice persoană interesată poate formula o opoziție la înregistrarea mărcii pe motiv că înregistrarea acesteia ar trebui refuzată în baza prevederilor art. 8 și/sau, după caz, art. 7. Opoziții la înregistrarea mărcii pot fi formulate, de asemenea, în termen de 3 luni de la data publicării modificărilor în cererea de înregistrare a mărcii, în cazul când aceste modificări se referă la reproducerea mărcii sau la lista de produse și/sau servicii. Opoziția argumentată va fi prezentată în scris la AGEPI. Opoziția se consideră depusă numai după achitarea taxei stabilite. Persoana care a formulat opoziția poate prezenta, în termen de o lună de la data depunerii acesteia, dovezi și argumente suplimentare în susținerea opoziției.

Conform art. 10 alin.(1)-(2) din Legea privind protecția mărcilor nr.38 din 29.02.2008, dreptul exclusiv nu se extinde asupra elementelor mărcii care, în conformitate cu prezenta lege, nu pot fi înregistrate independent în calitate de mărci, cum ar fi termenii descriptivi, inclusiv cei cu caracter elogios, precum și asupra elementelor grafice, prezentate prin linii întrerupte sau punctate, cu ajutorul cărora solicitantul indică părțile produsului sau ambalajului care nu sînt revendicate ca părți ale mărcii, cu condiția folosirii loiale a elementelor menționate și a respectării intereselor legitime ale titularului mărcii și ale terților. În cazul limitării prevăzute la alin. (1), marca va fi examinată în totalitatea elementelor sale, inclusiv a celor asupra cărora nu se extinde dreptul exclusiv, în scopul stabilirii similitudinii cu alte mărci. Limitarea dreptului exclusiv se poate referi doar la acele categorii de produse și/sau servicii revendicate în cerere față de care elementele mărcii nu pot fi înregistrate independent în calitate de mărci. Dreptul exclusiv asupra mărcii nu-i permite titularului să interzică unui terț să utilizeze în activitatea sa industrială sau comercială, în concordanță cu practicile oneste:

- a) propriul său nume sau adresa sa;
- b) indicațiile referitoare la specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică, timpul fabricării produsului sau prestării serviciului, la alte caracteristici ale acestora;
- c) marca, în cazul când este necesar de a indica destinația unui produs și/sau serviciu, în special în calitate de accesoriu ori de piesă detașabilă.

Conform art. 42 alin. (4) din Legea privind protecția mărcilor nr.38 din 29.02.2008, în cazul în care, din examinarea opoziției, rezultă că marca nu îndeplinește condițiile de înregistrare pentru toate sau numai pentru o parte din produsele și/sau serviciile pentru care este solicitată, cererea se respinge pentru produsele și/sau serviciile respective. În caz contrar, se respinge opoziția.

Așadar, prima instanță corect a constatat că temeiul legal, invocat de către AGEPI la respingerea cererii reclamantului de înregistrare a mărcii, a fost art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea privind protecția mărcilor nr.38 din 29.02.2008.

Conform art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea privind protecția mărcilor nr.38 din 29.02.2008, în cazul opoziției, o marcă este refuzată la înregistrare, de asemenea, în măsura în care este demonstrat că:

a) drepturile la o marcă neînregistrată sau la un alt semn utilizat în comerț, inclusiv denumirea persoanei juridice, au fost dobândite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau înainte de data priorității invocate în sprijinul acestei cereri, după caz, și sînt confirmate printr-un act legal sau prin probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova fie au fost plasate produse și/sau servicii identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu acest semn, fie sînt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu semnul respectiv care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior ori fără motive justificate s-ar profita de renumele acestui semn.

După cum s-a menționat supra, din probatoriul cauzei, rezultă că la data de 29.08.2019 Cebotarescu Dumitru a depus cererea de înregistrare a mărcii combinate „MUZZETTE” nr. depozit 044792, pentru serviciile din clasa 43.

La data de 27.12.2019 compania ÎCS „TătărașCom” SRL a depus o cerere de examinare a opoziției împotriva înregistrării mărcii solicitate, iar prin Decizia Direcției mărci și design industrial din 20.08.2020, s-a considerat neîntemeiată contestația depusă de către solicitant și s-a considerat parțial întemeiată opoziția depusă în conformitate cu art. 40 din Legea nr. 38/2008, astfel s-a respins înregistrarea mărcii solicitate.

Se atestă că desemnarea solicitată conform cererii nr. depozit 044792, nu a putut fi acceptată spre înregistrare în calitate de marcă pentru serviciile revendicate din clasa 43 pe numele reclamantului, din considerent că semnul solicitat „MUZZETTE” reprezintă un semn combinat, constituit din imaginea stilizată a unui microfon, în partea de jos a căruia este scrisă partea verbală „MUZZETTE”, „karaoke & cafe”.

În probarea celor enunțate, instanța atestă că ÎCS „TătărașCom” SRL, la etapa opoziției a prezentat mai multe acte care au demonstrat faptul că marca neînregistrată „MUZZETTE” a fost plasată anterior pe teritoriul Republicii Moldova, și anume: copia Extrasului din Registru bunurilor imobile nr. 0100205051, prin care se demonstrează că ÎCS „TătărașCom” SRL este proprietarul bunului imobil situat pe adresa str. Tighina nr. 49 blocul A, mun. Chișinău din 24.04.2002, copia proiectului de design pentru karaoke-club „MUZZETTE”, imagini foto a localului cu denumirea „MUZZETTE karaoke & cafe” și alte informații despre localul cu asemenea denumire, copia facturii prin care a fost transmis semnul „MUZZETTE” de la compania „Muzzette” S.R.L. către <https://www.tnob.md/ro/repertory/opera/carmen>.

La fel, contractele de locațiune din 08.12.2016 și 01.11.2017, încheiate între Î.C.S. „TătărașCom” SRL și „Muzic Group” SRL a cărei fondator este Cebotarescu Dumitru, precum și copiile Actelor de predare-primire din 08.12.2016- 04.01.2020, demonstrează că au existat relații contractuale dintre aceste companii.

Astfel, s-a constatat că Î.C.S. „TătărașCom” SRL prestează servicii de alimentație publică din clasa 43 (de exemplu, local de alimentație publică, cafenea) sub semnul „MUZZETTE karaoke & cafe” pe piața din Republica Moldova, de 5 ani, fiind proprietarul bunului imobil situat pe adresa str. Tighina nr.49 blocul A, mun. Chișinău, fapt confirmat prin materialele menționate mai sus.

Prin urmare, reieșind din cele enunțate, se constată că semnul „MUZZETE” a fost utilizat pe teritoriul Republicii Moldova de către Î.C.S. „TătărașCom” SRL tocmai din anul 2014, adică până la data de depozit a cererii din 29.08.2019, când reclamantul a depus cererea de înregistrare a mărcii nr. depozit 044792 pe numele său, pentru serviciile din clasa 43 conform CIPS. Mai

mult, faptul utilizării este recunoscut chiar de reclamant, care este de acord că marca neînregistrată „MUZZETTE” a fost plasată anterior pe teritoriul Republicii Moldova.

Instanța de fond just a constatat că semnul „MUZZETTE” a fost prezentat real în circuitul comercial înainte de data de depozit a cererii depuse de reclamant, fiind cunoscut după Î.C.S. „TătărașCom” SRL (în special, pentru servicii de alimentație publică) și continuă să fie promovat în raport cu serviciile din clasa 43, prin prestarea și promovarea acestor servicii pe teritoriul Republicii Moldova, considerent din care, prin înregistrarea mărcii solicitate „MUZZETTE” nr. depozit 044792 pe numele lui Cebotarescu Dumitru, s-ar fi creat un risc de confuzie cu semnul „MUZZETTE” utilizat în comerț, în calitate de marcă neînregistrată la moment, dar cunoscut după ÎCS „TătărașCom” SRL, prin promovarea serviciilor din clasa 43, în special, pentru local de alimentație publică, local de agreement.

Coroborând cadrul legal citat la circumstanțele speței, Completul judiciar ajunge la concluzie că prima instanță corect a stabilit că o marcă este refuzată la înregistrare, în măsura în care este demonstrat că drepturile la o marcă neînregistrată sau la un alt semn utilizat în comerț, inclusiv denumirea persoanei juridice, au fost dobândite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau înainte de data priorității invocate în sprijinul acestei cereri, după caz, și sunt confirmate printr-un act legal sau prin probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova fie au fost plasate produse și/sau servicii identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu acest semn.

Prima instanța just a criticat argumentele reclamantului, reiterate în cererea de apel, precum că conform prevederilor art. 3, art. 6, art. 33 alin.3 din Legea nr. 38/2008, dreptul de prioritate asupra mărcii este considerat a fi în favoarea cererii care este prima depusă la AGEPI, respectiv, reclamantul fiind primul care a depus cererea la AGEPI.

Or, reclamantul având o astfel de poziție, nu ține cont de faptul că legiuitorul a stabilit și alte criterii de examinare a cererii de înregistrare a mărcii, astfel, chiar dacă reclamantul a depus primul cererea de înregistrare a mărcii, totuși, aceasta urmează a fi examinată după publicarea cererii, iar AGEPI efectuează examinarea fondului cererii în vederea respectării condițiilor de protecție a mărcii, în cadrul căreia este analizat dacă nu sunt motive absolute sau relative, indiferent de faptul dacă au fost sau nu depuse opoziții împotriva înregistrării mărcii, în temeiul art. 40 al Legii nr. 38/2008.

La fel, Colegiul respinge ca nefondat argumentul apelului că, prima instanța a interpretat eronat prevederile art. 8 alin. (4) din Legea nr. 38/2008 și precum că prevederile normei legale nu sunt aplicabile speței, întrucât ÎCS „TătărașCom” SRL chiar dacă a demonstrat faptul că marca neînregistrată „MUZZETE” a fost plasată anterior pe teritoriul Republicii Moldova, aceasta nu beneficiază de protecție cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris, adică nu s-au respectat toate condițiile obligatorii în ceea ce privește aplicarea acestor prevederi.

Or, Completul judiciar apreciază ca fiind juste concluziile instanței de fond pe marginea subiectului abordat, și anume că, conținutul art.8 alin.4 lit. a) din Legea nr.38/2008 nu presupune faptul că trebuie îndeplinite toate condițiile expuse concomitent, or, în articolul aplicabil speței, se enumeră mai multe situații, iar prin prepoziția „fie”, legiuitorul a concretizat faptul că este suficient să fie dovedite prin probe doar o parte din aceste condiții.

Respectiv, reieșind din faptul că din materialele anexate s-a constatat că drepturile la marca neînregistrată, au fost dobândite de către ÎCS „TătărașCom” SRL înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii, fapt confirmat prin probele ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova au fost plasate servicii identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu semnul respectiv, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul

anterior, instanța de fond corect a concluzionat asupra temeiniciei aplicării art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 38/2008.

Este relevant de a menționa la caz că, dreptul discreționar al autorității publice la emiterea actelor administrative este de a permite administrației să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, administrația poate lua decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract și circumstanțele reale a unei situații concrete.

În special, discreția oferă un loc pentru un test de rapiditate și echitate. La discreția administrației, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz. Autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură. În baza dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere și trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa. Termeni precum „poate”, „poate” sau „este autorizat”, în normele legale, indică o astfel de latitudine. Respectiv, autoritatea trebuie să-și exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 225 alin.2 din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Iar, art.16 din Codul administrativ legiferează că, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Completul judiciar consideră că instanța de fond corect a constatat lipsa vreunei încălcări de către autoritatea pârâtă a dreptului discreționar la emiterea Hotărârii Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 29 ianuarie 2021 cu privire la respingerea contestației cu nr. 5470 din 15.10.2020 depuse de Dumitru Cebotarescu, cât și a Deciziei Direcției mărci și design industrial din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 31.03.2021 privind înregistrarea mărcii MUZZETTE pe numele reclamantului „TătărașCom” SRL cu nr. depozit 045470.

Luând în considerare că în urma controlului judecătoresc s-a stabilit netemeinicia pretențiilor reclamantului privind anularea Hotărârii Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 29.01.2021, cu privire la respingerea contestației cu nr. 5470 din 15.10.2020 depuse de către Dumitru Cebotarescu și anularea Deciziei Direcției mărci și design industrial din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 31.03.2021, privind înregistrarea mărcii „MUZZETTE” pe numele solicitantului „TătărașCom” SRL, cu nr. de depozit 045470, subsecvent, urmează a fi respinsă și pretenția acestuia privind obligarea Direcției mărci și design industrial din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a înregistra marca „MUZZETTE” cu nr. de depozit 044792 pe numele solicitantului Dumitru Cebotarescu, întrucât prin prisma art. 206 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, în acțiunea în obligare pretenția reclamantului privind anularea actului administrativ individual defavorabil este indisolubil legată de pretenția privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, urmând aceiași soartă procedurală.

Alte argumente invocate de apelant în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de instanța de apel, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se referă la circumstanțele care au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, avînd la bază cumulul de probe, care au fost

administrare și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

În consecință, instanța de apel reține prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume cauza *Rebait și alții c. Franței*, că art. 6 par. 1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.

Astfel, dat fiind că argumentele apelantului sunt nefondate și combătute integral prin concluziile relatate supra, în speță lipsind temeuri legale pentru casarea hotărârii contestate, Colegiul conchide că apelul declarat este integral nefondat și pasibil de a fi respins.

Din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță a elucidat deplin circumstanțele cauzei, a aplicat corect normele materiale și a adoptat o hotărâre întemeiată și legală, cu respectarea normelor procedurale, iar cererea de apel este neîntemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge cererea de apel.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) Codul administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E:

Se respinge apelul depus de avocatul Guzun Radu, în interesele apelantului Cebotarescu Dumitru.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 10 noiembrie 2021.

Decizia este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în termen de 30 de zile de la data notificării dispozitivului deciziei instanței de apel.

Recursul se depune la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel.

Motivarea recursului se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la data notificării deciziei integrale a instanței de apel.

Președintele ședinței, judecătorul

Mîra Ghenadie

Judecătorii

Bostan Angela

Dașchevici Grigore